

10 Σεπτεμβρίου, 1996

[ΝΙΚΗΤΑΣ, Δ/στής]

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΑ ΑΡΘΡΑ 28 ΚΑΙ 146 ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ

ΑΝΘΗ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ,

Αιτήτρια,

v.

ΚΥΠΡΙΑΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ, ΜΕΣΩ
ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΥΠΗΡΕΣΙΑΣ,

Καθ' ων η αίτηση.

(Συνεκδικασθείσες Υποθέσεις Αρ. 429/95, 465/95 & 524/95)

Προσφυγή βάσει του Άρθρου 146 του Συντάγματος — Λόγοι ακυρώσεως — Έλλειψη δέουσας έρευνας — Δημόσιοι υπάλληλοι — Προαγωγές — Περιστάσεις της παράλειψης διερεύνησης στην κριθείσα περίπτωση κρίσιμου ζητήματος για την αιτήτρια.

5

Η αιτήτρια αμφισβήτησε την προαγωγή των ενδιαφερομένων μερών σε Γραμματειακούς Λειτουργούς.

10

Το Ανώτατο Δικαστήριο, ακυρώνοντας την επίδικη απόφαση, αποφάσισε ότι:

15

Το θέμα της έκθεσης του 1990 έπρεπε να είχε διερευνηθεί από την Επιτροπή, προτού πάρει την επίδικη απόφαση, υπό το πρίσμα των επιστολών των δύο Πρέσβων - προϊσταμένων της αιτήτριας. Για την αναγκαιότητα της πορείας αυτής δεν μπορεί να υπάρχει αμφιβολία. Άλλωστε η ίδια η Επιτροπή αισθάνθηκε ότι είχε καθήκον να δράσει και απέστειλε τη σχετική επιστολή. Δεν ξεκαθάρισε όμως το ζήτημα πριν τον κρίσιμο χρόνο. Πρέπει να αναφερθεί εδώ ότι είναι αμοιβαία αποδεκτό - και δικαίως - ότι το κρίσιμο πραγματικό και νομικό καθεστώς που διέλιπε την κρινόμενη υπόθεση ήταν εκείνο της 27/10/92. Εντούτοις η Ε.Δ.Υ. δεν ανέμενε την εκκαθάριση του θέματος.

20

Η απάντηση του Υπουργείου Εξωτερικών δεν έθετε τέρμα στο ζήτημα εφόσον δεν είχε ανακύψει ποτέ θέμα γνησιότητας των επιστολών. Θα

μπορούσε απευθείας ή άλλως να ζητηθούν διευκρινίσεις ή πληροφορίες από τους συντάκτες τους, ενέργεια που ποτέ δεν έγινε. Υπήρχε ζήτημα που έχρηζε διερεύνησης. Δεν ήταν επουσιώδες με την έννοια πως μπορούσε να αγνοηθεί με τη γραφειοκρατική δικαιολογία πως δεν παραλήφθηκαν οι εν λόγω επιστολές στα γραφεία της Ε.Δ.Υ.

5

Η πραγματικότητα είναι πως η αιτήτρια είχε βαθμολογία "πολύ ικανοποιητικά" σε αντίθεση με όλους τους ενδιαφερόμενους που είχαν ψηλότερη βαθμολογία. Έχοντας υπόψη τα υπόλοιπα δεδομένα και ότι η κρίσιμη έκθεση ήταν από τις δύο τελευταίες, η επίδραση που δυνατό να είχε είναι εμφανής. Η έρευνα που δε συμπληρώθηκε θα μπορούσε ενδεχόμενα να οδηγήσει σε πλανεμένη απόφαση.

10

*Η προσφυγή επιτυγχάνει με £150,-
έξοδα.*

15

Αναφερόμενη υπόθεση:

Τριανταφυλλίδης κ.ά. ν. Δημοκρατίας (1993) 3 Α.Α.Δ. 429.

20

Προσφυγές.

Προσφυγές εναντίον αποφάσεων της Επιτροπής Δημόσιας Υπηρεσίας με τις οποίες προήγαγαν τα επτά ενδιαφερόμενα πρόσωπα στη θέση Γραμματειακού Λειτουργού αντί της Αιτήτριας.

25

A. Κωνσταντίνου, για την Αιτήτρια.

*Γ. Φράγκου, Ανώτερη Δικηγόρος της Δημοκρατίας, για τους
Καθ' ων η αίτηση.*

30

Cur. adv. vult.

ΝΙΚΗΤΑΣ, Δ.: Έχω ενώπιόν μου τρεις προσφυγές από την ίδια αιτήτρια. Στρέφονται κατά ισάριθμων αποφάσεων της Επιτροπής Δημόσιας Υπηρεσίας, που λήφθηκαν όλες την ίδια ημέρα, στις 13/2/95. Και δημοσιεύθηκαν στην Επίσημη Εφημερίδα της Δημοκρατίας την 31/3/95. Αμφισβητείται η προαγωγή των επτά ενδιαφερομένων προσώπων σε θέση Γραμματειακού Λειτουργού αναδρομικά από 15/11/92. Οι κενές θέσεις και στις τρεις διαδικασίες ήταν 14. Γι' αυτό τα ονόματα των ενδιαφερομένων προσώπων σε κάθε προσφυγή παρέχονται σε Παράρτημα, που επισυνάπτεται στην παρούσα. Ύστερα από αίτημα και των δύο πλευρών διέταξα συνεχδίκαση. Τα γεγονότα και ιδιαίτερα τα νομικά σημεία είναι τα

35

40

ίδια.

5 Των επίδικων προαγωγών προηγήθηκε επανεξέταση για την
πλήρωση των θέσεων. Η διαδικασία αυτή ακολούθησε αναπόφευ-
κτη εξαιτίας της ανάκλησης των αρχικών προαγωγών που διενήρ-
γησε η Ε.Δ.Υ. στις 27/10/92. Ο λόγος ανάκλησης, που έγινε ενόσω
10 εκκρεμούσαν άλλες προσφυγές από την αιτήτρια κατά των αρχι-
κών προαγωγών, ήταν ότι οι συστάσεις του οικείου προϊστάμενου
για τις προαγωγές δεν ήταν αιτιολογημένες. Η αιτήτρια, που κα-
τείχε τα προβλεπόμενα από το σχέδιο υπηρεσίας προσόντα για τη
θέση, ήταν σε κάθε περίπτωση υποψήφια μαζί με πάνω από 450 άλ-
λους συναδέλφους της.

15 Η αιτήτρια εγείρει δύο σημεία. Το πρώτο έχει ως άξονα την
υπηρεσιακή της έκθεση για το 1990. Το δεύτερο στρέφεται πάλιν
γύρω από το θέμα της αιτιολόγησης των συστάσεων για προαγω-
γή από το Διευθυντή του Τμήματος.

Υπηρεσιακή Έκθεση 1990:

20 Για το έτος αυτό η αιτήτρια βαθμολογήθηκε «πολύ ικανοποιη-
τικά», ενώ για όλη την προγενέστερη σταδιοδρομία της είχε κριθεί
“εξαιρετική”. Επιβάλλεται εδώ η αναφορά στα γεγονότα που δημι-
ούργησαν το ζήτημα. Από τον Ιανουάριο μέχρι τον Οκτώβριο του
25 1990 άμεσος προϊστάμενος και αξιολογητής της αιτήτριας ήταν ο
Πρέσβης κ. Α. Αγγελίδης. Και για το υπόλοιπο του χρόνου ο Πρέ-
σβης κ. Π. Μιχαηλίδης. Η υπηρεσιακή της έκθεση έπρεπε να κα-
ταρτιστεί σύμφωνα με τις διατάξεις των νέων Κανονισμών Κ.Δ.Π.
386/90 (οι περί Δημόσιας Υπηρεσίας (Αξιολόγηση Υπαλλήλων)
30 Κανονισμοί του 1990).

35 Με επιστολή του ημερομηνίας 19/9/91 προς την Ε.Δ.Υ. (μέσω
της υπηρεσιακής οδού) ο κ. Αγγελίδης ανέφερε πως από δικό του
λάθος και πλάνη, για την οποία πρόσφερε κάποια εξήγηση, βαθ-
μολόγησε την αιτήτρια “πολύ ικανοποιητικά” αντί “εξαιρετα”
όπως ήταν η πρόθεσή του και όπως της άξιζε. Απόδειξη ήταν το
έγγραφο που είχε επισυνάψει τότε στην έκθεση για την αξιολόγη-
σή της, που ερχόταν σε αντίθεση με το Μέρος II της έκθεσης που
υποβλήθηκε. Γι’ αυτό και συνηγόρησε θερμά για τη διόρθωση του
40 λάθους και “την εξάλειψη της αδικίας”, όπως το έθεσε. Συναπέ-
στειλε μάλιστα με την ίδια ευκαιρία προσχέδιο αξιολόγησης σε νέο
έντυπο έκθεσης. Το περιεχόμενο του προσχεδίου αξιολόγησης
όπως και της παραπάνω επιστολής υιοθέτησε και ο κ. Μιχαηλίδης
με την επιστολή του επίσης προς την Ε.Δ.Υ. ημερομηνίας 11/10/91,

πάλιν, μέσω του Γενικού Διευθυντή του Υπουργείου των Εξωτερικών.

Η αιτήτρια αντέδρασε σε ό,τι η ίδια θεώρησε άδικο υποβιβασμό της. Ο δικηγόρος της έγραψε στις 9/10/92 (πριν από τη λήψη της αρχικής απόφασης) στην Ε.Δ.Υ. υπενθυμίζοντάς την για τη στάση των δύο Πρέσβων, όπως εκδηλώθηκε στις επιστολές τους προς την ίδια, αντίγραφα των οποίων συναπέστειλε. Συγχρόνως ζήτησε από την Ε.Δ.Υ. να πάρει τις ίδιες τις επιστολές από το Υπουργείο Εξωτερικών και να ενεργήσει σύμφωνα με τη νέα αξιολόγηση, που εμφάνιζε την αιτήτρια ως “εξαιρετη”.

Είναι η εισήγηση της αιτήτριας ότι η Ε.Δ.Υ. δεν ερεύνησε τα παραπάνω στοιχεία με αποτέλεσμα να τα αγνοήσει ολότελα κατά την επανεξέταση. Έτσι η βαθμολογία της παρέμεινε ως είχε, ενώ όλοι οι ενδιαφερόμενοι κατά τον ίδιο χρόνο θεωρήθηκαν “εξαιρετοι”. Ας σημειωθεί ότι για όλα τα υπόλοιπα χρόνια η αιτήτρια, από τη σκοπιά των υπηρεσιακών εκθέσεων, είτε ήταν ισοδύναμή τους είτε υπερετρούσε. Επομένως, σύμφωνα με την εισήγηση, η βαθμολογία του 1990 άσκησε ουσιαστική επίδραση στη λήψη της απόφασης. Η πλάνη του Διευθυντή και της Ε.Δ.Υ., αναφορικά με το στοιχείο αυτό, αλλοίωσε την πραγματική εικόνα για την αιτήτρια γεγονός που στερεί την επίδικη πράξη του κύρους της.

Στο επιχείρημα προστέθηκε ακόμη μια πτυχή. Η Ε.Δ.Υ. όφειλε, σύμφωνα με τη σημείωση στο Μέρος ΙΙΙ του Παραρτήματος Β του Κανονισμού 6(1) της Κ.Δ.Π. 386/90 - όπως ερμηνεύθηκε στην υπόθεση *Κυριάκος Τριανταφυλλίδης κ.ά. ν. Δημοκρατίας* (1993) 3 Α.Α.Δ. 429 - να μειώσει τις βαθμολογίες του 1990 και όλων των ενδιαφερομένων μερών από “εξαιρετα” σε “πολύ ικανοποιητικά”. Για το λόγο ότι το 1991 η Ε.Δ.Υ. προέβη σε τέτοια ενέργεια για τις εκθέσεις του χρόνου εκείνου με βάση τις ίδιες ή ακόμη χειρότερες αιτιολογίες των στοιχείων αξιολόγησης του 1990.

Το αντεπιχείρημα είναι ότι η Επιτροπή, που επιλήφθηκε του θέματος, διαπίστωσε, σε συνεδρίασή της στις 26/10/92, ότι δε λήφθηκαν στα Γραφεία της οι επιστολές των δύο Πρέσβων ημερομηνίας 19/9/91 και 11/10/91 με τη νέα αξιολόγηση. Με βάση το εύρημα αυτό της Επιτροπής η κ. Φράγκου ανέπτυξε την υπόθεσή της με τα παρακάτω:-

“Συνελώς η Ε.Δ.Υ. δεν είχε ενώπιόν της οποιοσδήποτε παραστάσεις/θέσεις των Πρέσβων που αναφέρονται στην επιστολή του δικηγόρου της Αιτήτριας προς την Ε.Δ.Υ., οι οποίες

να είχαν υποβληθεί σ' αυτή διά της κανονικής οδού με βάση την ακολουθούμενη διαδικασία. Αυτό επιβεβαιώνεται και από επιστολή προς την Ε.Δ.Υ. του Γενικού Διευθυντή του Υπουργείου Εξωτερικών στην οποία δηλώνει ότι ουδέποτε περιήλθε σε γνώση του η αλληλογραφία στην οποία αναφέρεται η Αιτήτρια στην επιστολή της προς την Ε.Δ.Υ. της 9.9.1992.”

Η προμνησθείσα επιστολή του Γενικού Διευθυντή είναι στον προσωπικό φάκελο της αιτήτριας (ερυθρά 36 και 35). Φέρει ημερομηνία 25/1/93. Με αυτή το Υπουργείο Εξωτερικών πληροφόρησε την Ε.Δ.Υ. ουσιαστικά πως τα σχετικά έγγραφα δεν εντοπίστηκαν - είτε γιατί δεν παραλήφθηκαν είτε γιατί παρέπεσαν. Είχε προηγηθεί η ζήτηση πληροφοριών από την Ε.Δ.Υ. (επιστολή της ημερομηνίας 22/10/92 ερυθρό 32), που προφανώς παρακινήθηκε στην ενέργειά της από την επιστολή του δικηγόρου της αιτήτριας.

Από οποιαδήποτε οπτική γωνία, το θέμα της έκθεσης του 1990 έπρεπε να είχε διερευνηθεί από την Επιτροπή, προτού πάρει την επίδικη απόφαση, υπό το πρίσμα των επιστολών των δύο Πρέσβων - προϊσταμένων της αιτήτριας. Για την αναγκαιότητα της πορείας αυτής δεν μπορεί να υπάρξει αμφιβολία. Άλλωστε η ίδια η Επιτροπή αισθάνθηκε ότι είχε καθήκον να δράσει και απέστειλε την παραπάνω επιστολή ερυθρό 32. Δεν ξεκαθάρισε όμως το ζήτημα πριν τον κρίσιμο χρόνο. Πρέπει να αναφερθεί εδώ ότι είναι αμοιβαία αποδεκτό - και δικαίως - ότι το κρίσιμο πραγματικό και νομικό καθεστώς που διέπε την κρινόμενη υπόθεση ήταν εκείνο της 27/10/92. Εντούτοις η Ε.Δ.Υ. δεν ανέμενε την εκκαθάριση του θέματος.

Η απάντηση του Υπουργείου Εξωτερικών δεν έθετε τέρμα στο ζήτημα εφόσο δεν είχε ανακύψει ποτέ θέμα γνησιότητας των επιστολών. Θα μπορούσε απευθείας ή άλλως να ζητηθούν διευκρινίσεις ή πληροφορίες από τους συντάκτες τους, ενέργεια που ποτέ δεν έγινε. Κατά την άποψή μου υπήρχε ζήτημα που έχρηζε διερεύνησης. Δεν ήταν επουσιώδες με την έννοια πως μπορούσε να αγνοηθεί με τη γραφειοκρατική δικαιολογία πως δεν παραλήφθηκαν οι εν λόγω επιστολές στα γραφεία της Ε.Δ.Υ..

Προβλήθηκε και επιχείρημα από την καθής ότι η έκθεση του 1990 προσεγγίστηκε με βάση τη γενική απόφαση που πήρε η Επιτροπή στις 7/10/91, σύμφωνα με την οποία η αξιολόγησή της για το 1990 δεν ισοδυναμεί με μείωση βαθμολογίας “και είναι συνεπώς αβάσιμος ο ισχυρισμός της περί δυσμενούς επηρεασμού της (αιτήτριας) λόγω της βαθμολογίας της ως ‘πολύ ικανοποιητική’ για το

1990”.

Δεν είναι δυνατό να συμφωνήσω με την πρόταση αυτή. Η πραγματικότητα είναι πως η αιτήτρια είχε βαθμολογία “πολύ ικανοποιητικά” σε αντίθεση με όλους τους ενδιαφερόμενους που είχαν 5
ψηλότερη βαθμολογία. Έχοντας υπόψη τα υπόλοιπα δεδομένα και ότι η κρίσιμη έκθεση ήταν από τις δύο τελευταίες, η επίδραση που δυνατό να είχε είναι εμφανής. Η έρευνα που δε συμπληρώθηκε θα μπορούσε ενδεχόμενα να οδηγήσει σε πλανεμένη απόφαση. Για το 10
λόγο αυτό η επίδικη απόφαση ακυρώνεται χωρίς να χρειάζεται να αποφανθώ για το δεύτερο ζήτημα αναφορικά με τις συστάσεις του Διευθυντή. Το Δημόσιο να καταβάλει £150,00 έναντι των εξόδων της αιτήτριας.

*Η επίδικη απόφαση ακυρώνεται με
£150,- έξοδα.*